

[Undervisningsministeren.]

og arkiver, forskningsinstitutioner samt presse, radio og TV.

Magistrenes Arbejdsløshedskasse, der er en rent privat organisation uden statsstøtte, har imidlertid på den givne foranledning meddelt følgende oplysninger:

„I hele kalenderåret 1969 udbetalte kassen 42.139 kr. i arbejdsløshedsunderstøttelse til 14 arbejdsledige magistre.

I første halvår af 1970 har kassen udbetalt 35.849 kr. i arbejdsløshedsunderstøttelse til 12 arbejdsledige magistre.

Magistrenes Arbejdsløshedskasse havde pr. 31. marts 1970 i alt 3.358 medlemmer. Kassen yder understøttelse til ledige medlemmer i maksimalt 3 måneder i et kalenderår. Den månedlige understøttelse er fastlagt til $\frac{1}{3}$ af en månedsløn for overenskomstan-satte på 3. års anciennitetstrin.“

På grundlag af disse oplysninger er den gennemsnitlige understøttelsesperiode for arbejdsløse magistre i 1. halvår 1970 opgjort til ca. 2 $\frac{1}{2}$ måned, medens den gennemsnitlige månedlige arbejdsløshedsprocent for samme periode kan gøres op til 0,18.

Den omstændighed, at der i hele kalenderåret 1970 blev udbetalt understøttelse til 14 magistre, medens der allerede i 1. halvår af 1970 er udbetalt understøttelse til 12 magistre, må ikke umiddelbart tages som et tegn på stigende arbejdsløshed blandt magistre. Mulighederne for at få ansættelse er nemlig størst pr. 1. august eller 1. september, når skolerne og de højere uddannelsesinstitutioner begynder det nye år. Magistre, der afslutter deres eksamen i december-januar eksamenstermin, eller som hjemsendes fra militærtjeneste i forårshalvåret, kan risikere ikke at få ansættelse med det samme.

Af *Bodil Koch* til justitsministeren (29. juni 1970):

„Er en tidligere u-landsstipendiat ønsket i Danmark, og kan myndighederne annullere hans arbejdstilladelse med øjeblikkelig virkning samt nægte ham til-

ladelse til at arbejde, mens hans ansøgning bliver behandlet, selv om den pågældende har fulgt de gældende bestemmelser vedrørende udlændinges adgang til og ophold i landet?“

Begrundelse.

Ahmad Munir Omar Shargawi, der er palæstinenser med jordansk statsborgerskab, kom i sin tid til Danmark efter flere års ophold uden for Jordan. I Danmark søgte han og fik stipendium fra udenrigsministeriet. Efter stipendiets ophør og $\frac{1}{2}$ års virke som svejselærer på Teknologisk Institut rejste han til Jordan.

Da han imidlertid ikke kunne få noget arbejde i Jordan, tog han igen til Danmark i september 1969, hvor han fik arbejds- og opholdstilladelse indtil april 1970.

Da han medio februar søgte ny arbejdstilladelse, fordi han ønskede at skifte arbejde, annullerede fremmedpolitiet hans arbejdstilladelse og nægtede at udstede en ny med henvisning til, at han som tidligere stipendiat burde være vendt tilbage til Jordan.

Hr. Shargawi, der mente, at afslaget måtte bero på en fejltagelse, sendte en fornyet ansøgning til rigspolitichefen og bad samtidig om at få lov til at tage arbejde, mens sagen blev behandlet. Dette blev ham nægtet af fremmedpolitiet. Et brev af 23. april til justitsministeren førte til endnu et afslag med henvisning til, at han var tidligere stipendiat.

Som følge af den tvungne arbejdsløshed, der varede i næsten 4 måneder, måtte hr. Shargawi, der i forvejen var økonomisk dårligt stillet grundet personlige forhold, låne sig frem hos venner for at klare huslejen og de daglige fornødenheder.

Ligeledes måtte han tage et lån, da han efter justitsministerens afslag på cykel forlod landet for at finde arbejde, som kan sætte ham i stand til at betale sin gæld i Danmark.

Myndighederne har i denne sag tilsyneladende slavisk fulgt den for øvrigt forståe-